

Segones Jornades CAC

Divendres 6/07/2018

Txelu de Colaborabora per rompre el gel comença amb una dinàmica de parelles de diàleg i presentació.

Rafel i Lu fan una introducció: la darrera etapa del CAC va començar el novembre del 2017, quan es van celebrar les primeres Jornades per tenir referents nacionals, de Madrid, Saragossa i Barcelona, i veure models de cogestió. Les reunions amb la gent interessada han continuat a l'espai Rentadors, la idea de l'ajuntament i de l'equip actual, és comptar amb l'aportació de mediadors i artistes interessants.

Lu és artista i forma part del grup motor des de novembre, hi ha una proposta del pla estratègic, un dels objectius és incloure la mirada artística als processos socials, pràctiques col·laboratives per intervenir la ciutat.

El grup de gent que treballa en el procés de cogestió no tenien clar com seria el funcionament, i quan s'han posat en marxa idees del grup, s'ha vist que velocitat del grup i l'administració és diferent, per l'elaboració del projecte Bauma ha estat molt útil per consensuar una sèrie de qüestions, aquestes segones jornades són per plantejar possibles escenaris de futur.

S'ha convidat a Txelu de Colaborabora per conduir les Segones Jornades, ve de Bilbao, per aportar la seva experiència en processos similars. El col·lectiu Colaborabora està format per 5 sòcies que treballen en el context local, en aquest cas aportarà una mirada externa enriquidora.

Es debatrà sobre temes d'interès diari, que no tenen una fórmula específica, per trobar una base que faci sentir i situar les futures converses.

El primer dia presenta una possible casuística per al desenvolupament de projectes, més en abstracte, i el segon dia es podrà concretar més.

Colaborabora és especialista en el disseny basat en les persones i processos col·laboratius, treballen per un objectiu o repte comú, fent mapa ideològic, procomu, creant una metodologia de treball, un espai de trobada i una de les claus és que tot que sigui de codi obert.

Com activar un procés? S'ha de conèixer el context, fer una bona comunicació i generar un relat obert.

Les jornades es poden situar en la fase de coneixement, buscar referències i la creació de projectes.

No hi ha veritats absolutes, com trobar l'essència del projecte? La clau d'impacte, és el procés o el concepte?

Cap iniciativa està exempta de complexitat, és necessària l'empatia per entendre els problemes des de un prisma multifocal, holístic?

Hi ha la possibilitat de vinculació en un espai de temps específic (efecte paracaigudista), o implicar-se en una acció concreta en un terreny ja conegut, no hi ha una bipolaritat clara, sinó que hi ha molts de grisos.

La realitat deu ser implicada, sigui a llarg o curt termini.

No està al servei (supeditat als desitjos de la comunitat) sinó que ha de tenir vocació col·lectiva. No instrumentalitzar el context sinó ser un entre els agents.

Hi ha un gradient de participació: prendre part, col·laborar, implicar-se o corresponsabilitzar-se, depèn de la casuística de cada individu.

Sempre existeix una mediació per fer-ho possible, mantenir la perspectiva, assumir el desapego, sense perdre la subjectivitat i l'experimentació. La idea és construir un nou relat, més que modificar un ja existent, és inventar una nova manera de fer. Adquirir una perspectiva de futur i potenciar-ho.

Un equip estable i divers pot passar del DIY (do it yourself) DIT (do it together) al DIWO (do it with other), la diversitat ho complica però també ho fa més interessant.

La confiança, la reciprocitat i la reputació va tot lligat, els retorns o recursos ajuden a motivar, per exemple els bancs de temps, els pressupostos per producció o honoraris.

És important activar processos i projectes empoderadors i emancipadors, per crear xarxes distribuïdes.

Comunicar com a dinàmica de procés, entre la comunitat externa i el grup que activa el projecte, al pre, durant i post el projecte. La transparència, el 50% és fer i l'altre 50 és demostrar-ho.

Un exemple que es pot utilitzar de model són els principis de la permacultura, el disseny de la retroalimentació, començar pel petit, l'ús intensiu de la imaginació augmenta la teva àrea d'incidència.

Breus apunts sobre com desenvolupar projectes

- El desenganxo d'un concepte no implica renunciar a una idea inicial
- Una única casuística, no vol dir que no funcioni, depèn del projecte
- Pot ser no tots els projectes són col·laboratius, tot que de la idea impliqui participació
- Es pot tenir expectatives en un procés, i si no funciona, es pot "liderar" perquè hi hagi participació, la participació no implica cocreació, per exemple: un taller de creació de mobles comunitaris, si els participants no saben fusteria i no s'arriba a resultats, el que imparteix el taller pot aportar un disseny que els altres poden replicar
- Existeix el perill de la instrumentalització del concepte col·laboratiu
- Buscar exemples, objectius i prioritats: abordar un tema, empoderar comunitària, donar eines.

Naturalesa del projecte segons el grup d'interès: particular no participada, participada, col·laboratiu.

Crea una matriu a terra per situar els projectes, a partir de 5 exemples:

BCC

Banc comú de coneixements, impulsa Platoniq des de Palma, comença amb versió en línia, trobades, coneixements distribuïts aplicable a diferents àmbits. Es fa físic al CCCB amb un tauló d'intercanvi de coneixements i al festival Zemos.

Laboratorio haciendo la calle

Impulsat per Urbanbat, amb el suport del govern Basc. És un laboratori ciutadà sobre territoris en transició, utilitzant la cultura com agent transformador i urbanisme ciutadà. Per implicar gent que ja estava al mateix barri, articular, sumar i sofisticar el que ja hi ha. Un grup coordinador centralitza

demandes del barri que ja té més densitat d'associacionisme de Bilbao. Una de les demandes és buscar alternatives a la masculinització de certes articulacions del barri.

La coordinadora ajudà a fer l'actuació, l'any següent al barri estigmatitzat, molt sustentat pel treball de les dones, es va recordar el treball femení al carrer a través de grafitis a les persianes, totes les veus que es van implicar van fer tot un recorregut i ho van titular "haciendo la calle".

Soñar

Impulsat per SC gallery. Spy és artista urbà a quin van convidar a fer una intervenció d'una façana, i va escriure "soñar" a un mida enorme a un espai perifèric. Un projecte previ d'Spy va ser escriure Crisis amb monedes de 5 cèntims a la paret.

L'obra "soñar" invoca una reflexió positiva des de la mateixa convivència ciutadana, la recepció en l'entorn va ser molt bona. Està situada al costat de la ria de Bilbao.

100% Oion

Impulsat per l'administració, es va convidar a l'artista Mursego (Maite Arroitauregi) una música experimental d'Eibar, i a la performer i medidora Idoia Zabaleta a fer un projecte per millorar la convivència del poble de Musego. Van fer un disc a partir dels rumors entre les dones, per rompre amb falsos estereotips. A Musego la població d'immigrants és molt alta, d'un 15%, i era molt estigmatitzada, amb un problema d'atur. Per donar i tornar a la comunitat, el resultat no va ser tan important com el procés de creació del disc, la part transformadora o l'impacte va ser el treball comú. El repte era rompre la comunicació entre col·lectius.

Una ciudad muchos mundos

Impulsat Intermediae, Madrid. Un projecte per repensar el flamenc i la música electrònica per intervenir en la ciutat amb performances.

/////descans/////

Txelu va callar i és el torn de debatre sobre projectes, parlar des de posicions també corporals multidireccionals. Per arribar a acords de treball s'ha de fer des de: la consciència, la creativitat, l'humor i hamor (amb "h" d'habitar, sense ser colonitzats, no amor romàntic)

- Ser generoses, no deixar idees en el tinter
- Ser respectuoses, amb els temps i procés i de les altres
- Ser empàtiques, no tenim per què estar d'acord
- Coneixement situat, des de les mateixes experiències
- Ser concretes
- Donar el millor per construir amb els altres
- Actuar des de la posició individual
- Atendre al llenguatge, no personificar les opinions, no jutjar, evitar el "tu has de fer"
- Utilitzar la gelera, guardar a un espai temes importants i no pertinents, que porten a bucles, o porten a un altre lloc que ara no té tant de sentit, s'ha d'anar repensant

El primer exercici és un joc, cada un es pot situar a un lloc del quadrant, per donar un espai de conversa, a la columna de projectes: particulars, participatius o col·laboratius.

1. El primer exemple ha estat molt clar, al projecte **Soñar**, el missatge és dotar d'eines immaterials, la matriu intenta buscar el sentit, l'empoderació de l'artista o de la ciutadania. La galeria ha tingut un interès específic, el posterior és un altre història, va des de el personal que té un impacte col·lectiu. Que és empoderar la comunitat? Pot ser un poc lleu, la participació no es basa en les qüestions tècniques, sinó amb el grup d'interès, la paraula **Soñar** genera un pensament, el cervell és molt

poderós, s'activa amb el llenguatge, l'empoderament pot ser una conseqüència, implicava una reforma urbanística? no, però sí un diàleg.

2. En el projecte de Musego, **100% Oion**, es van haver d'arribar a una sèrie d'acords, el procés transformatiu de la mateixa obra, amb o sense intencionalitat, es va situar des de les mateixes pràctiques, una acció que obre camins. Qualsevol activitat artística té una capacitat empoderadora. Tot va començar en identificar un repte social, i buscar un artista que ho intervingués amb les veïnes. La selecció va ser per invitació, no per convocatòria. És un projecte particular participat, amb voluntat de crear amb l'ajuda o col·laboració d'un col·lectiu. Tot i que tot el poble de Musego hi participes, l'autoria és particular.

Un programa amb finançament públic és particular o participatiu? Aquest projecte respon a una iniciativa privada que atén a problemàtiques socials des de l'art, finançat per la Fundació Carasso, i Govern Basc.

El procés implica al poble, aportant idees, abordant el tema, requereix participació.

Seria col·laboratiu si el projecte surt de la comunitat., un procés horitzontal, que vengui del col·lectiu, però aquest no, ve d'una idea d'una artista.

És necessari reciclar conceptes, per diferenciar clarament entre col·laborar i participar.

Donar forma i la implicació depèn de l'escala.

Des del moment que a un artista se li proposa intervenir a la comunitat, buscant els canals amb unes eines, és un projecte molt comunitari, sense haver de prendre decisions, es pot participar, però l'impacte crea pregnància, en la memòria col·lectiva, experimentant en primera persona, i queda a la història no verbal del lloc.

Pregunta Txelu:

El fet de venir a Son Gotleu a quanta gent ha cridat l'atenció? Haurien vingut les mateixes persones si ho haguéssim fet al centre?

Exercici: Cada un se situa al quadrant on se situen les seves pràctiques habituals.

Mirades a terra, tots absorts situant-se.

Intentarem ser concretes, simplificar, fer un exercici de consciència i concreció, en clau de diagnosticar que està passant.

La majoria s'ha situat en el particular participat empoderador

Per exemple, casos dels assistents:

1. Dibuixa, pinta o escriu, són processos solitaris
2. Veïna en representació de l'Associació de veïnes des capitol, volen agents socials per donar cohesió al barri a través d'una intervenció artística.
3. Veï de la Soledat, una associació diu que li agradaria comptar amb una mirada artística no individual

(En general hi ha representants del col·lectiu artístic, 2 d'associacions de i mediadors. Tot i que veïnes individuals som totes. Que només hi hagi 2 associacions de veïns també és preocupant, potser hi ha falta d'implicació.)

Que l'art no sigui només territori dels artistes és molt important, gelera.

4. Treballa amb un col·lectiu de dones en horitzontal, a barris democratitzant eines del teatre de l'oprimit, es treballen temes, que s'interpreten en històries, generen debat, les històries surten del mateix grup

En contingut es participat, però potser és un recurs.

5. Mediodora entre veïns i ajuntament, el seu objectiu és dotar d'eines, al Museu de Sa Pobla, Can Blanes, que té potencial de ser centre cultural, actualment és el Museu de Sant Antoni i el Dimoni.

6. Treballa a la conselleria de salut, realitzant un projecte que s'estructura en funció de cada centre escolar. L'objectiu és empoderar als docents, famílies, alumnes i veïns, amb coneixements

específics, sobre temes de salut i benestar, addiccions, conductes emocionals i sexuals, regulació entorn físic del centre, ambient social i convivència. La idea és crear una xarxa en comunitat d'anada i tornada, el tema de la participació i col·laboració, està en procés. Cerquen noves mirades, centres educatius i promotores de la salut.

La participació s'aborda a través de tallers, que fan un marc de debat, la idea és particular, però genera intervencions a escoles o altres col·lectius. Centres culturals, mercats, veïns, etc.

Quan hi ha una comanda?

7. Pintora mural a qui han demanat un mural per l'ajuntament de Barcelona. A partir d'una demanda per realitzar una intervenció en l'espai públic, es creen una sèrie d'exercicis que reflexió

8. Un col·lectiu de teatre, va ser contractat per fer una performance.

9. Mediadora, al cole de la Soledat Ceip, volien fer un projecte de llarga durada amb nins, per elaborar la maqueta de remodelació de la plaça.

(Hi ha projectes que comencen a un quadrant i acaben a un altre. Alguns comencen des del particular i poden acabar sent comunitaris, es va donant sentit durant les fases d'un projecte. També hi ha una part molt creativa en trobar les connexions.)

10. En un centre de salut de Camp Redó, una de les mares era fotògrafa, va fer una sèrie de fotografies de les mares, gràcies a la col·laboració del centre es van penjar a les sales i encara segueixen.

Hi ha voluntat, o necessitat?

On hi ha la demanda, des d'on es pensa?

Claus d'anàlisi per fer un mapa comú

Paraules claus del grup:

Desconcert, inspiració, situació, cuidar el conflicte, actual, moviment, trobar-se, sense fronteres, compartir, comunitat, emotiu, somiar, carrer, coneixement, calor, col·lectivitat, corresponsabilitat, creativitat, canvi, concepte, humor, esperança, recerca, claredat, cervesa.

Dissabte 7/07/2018

Comença la sessió a les 10 del matí.

Txelu demana que la gent s'organitzi per ordre alfabètic i en relació a la mida del peu. Demana a tot dir el seu nom i una paraula: conèixer, creativitat, compartir, temps, actuar, seduir, inici, acció, mesclar, jugar, procomu, escoltar, arriba, equilibri, construir.

Txelu demana que la gent s'organitzi en la sala, com respecte al mapa, tenint com a punt de referència central Son Gotleu, hi ha des de gent que ve de Caramanxel, Madrid, de pobles de Mallorca o per barris de Palma.

Txelu demana senyalar a la gent amb la qual es té relació amb els dos braços, dibuixar les línies a l'espai que creen la xarxa, que es pot construir i tornar més forta.

Pensar projectes concrets ja realitzats, col·locar-se en situació a la sala, segons casos d'èxit o fracàs. Els casos d'èxit se situen al centre, Txelu demana argumentar casuística i possibles raons d'èxit o fracàs. Exemples:

1. Concurs de pintura per nins, una associació els deixa el material, és un èxit de convocatòria.

2. Entitats de la Soledat, es fa una acció del concurs fotogràfic gent gran, la sorpresa va ser la bona recepció per la gent del barri, va haver-hi més de 60 participants.
3. Morir d'èxit: També es pot morir d'èxit com a Canamunt, que es va haver de deixar de fer la revetlla perquè hi havia massa gent.
4. El calendari de fotos de les mares del centre de salut es van vendre tots
5. Fracàs, participar a convocatòries i no ser acceptat, tenir projectes mai realitzats.
6. Projecte amb una associació de pacients, van fer curtmétratges per parlar de la seva malaltia, i poder sensibilitzar la societat, però és molt difícil crear permanència al projecte.
7. Es va presentar un projecte de pintura, semblava que interès al poble, l'ajuntament li va deixar una aula, i al taller tan sols es va presentar una persona.
8. Es va realitzar una performance de pintar amb música, va fallar l'espai i la implicació del públic.
9. Organitzar coses i que no vengui ningú és millor que si en ve un, li has de dir que no ha vingut ningú...
10. Per exemple fer projectes per adolescents, que no saben ni que existeixes, no es pot pensar en projectes només baix demanda.
11. El repte sempre és arribar a més públic, més enllà que la gent que coneixes.
12. L'organització dels treballs i els honoraris.
13. En configurar un grup estable, hi ha diferents necessitats i demanades, pressupost de dedicació, temps i econòmica, la implicació depèn també del que hi ha al territori, i pot conduir a la precarització, és una demanda necessària, hi ha altres complexitats que també són molt importants.
14. Tots no entenen el mateix com a comunitari, van realitzar 4 sessions: gent gran, infància, família i barri. Es va traslladar al territori personal, des d'una perspectiva social, depèn també dels sanitaris, de cada professional, hi ha falta del concepte de comunitat, també entre els artistes.
15. És cultural, l'individualisme és postmodern.

Analitzar els projectes dins el territori, hi ha vectors als quadrants, el treball al territori és més empoderador.

La matriu i els quadrants, és per debatre sobre els projectes, que voleu que passi avui?

Exercici, escriure en 2 papers: perquè has vingut avui? Que voleu fer per no aconseguir-ho? Com es pot fer autoboicot.

Exercici, recuperar totes les casuístiques, per pensar com actuaran els nostres projectes a Palma, s'ha de pensar en concret, un moment de treball, en grups petits, de 2 a 4 persones, és un exercici per a partir d'una experiència construir una anàlisi comú. Treballar amb concentració, i trobar resultats de forma autònoma, i la gent es torna a situar. A partir d'una fitxa, per guiar la conversa, es pot identificar el tipus de projecte, quines són les demandes, amb quines comunitats, identificar segons l'experiència, a quin territori, amb quins recursos, si ja n'hi ha o fan falta, o trobar les lògiques de la carència. Fixar els objectius que es volen aconseguir, més enllà del mateix projecte, maneres d'empoderar a una comunitat, quines limitacions o oportunitats hi ha? Per analitzar el tema.

La primera volta, s'organitzen en grups de persones d'un quadrant concret, després hi haurà rotació entre quadrants, per fer un intercanvi amb gent que no sol participar en aquest tipus de projectes. Hi ha d'haver una persona que funcioni com a reten, no en projectes concrets o generalitats. No es tracta de xerrar de projectes, sinó de pensar com es podrien adaptar projectes en genèric a Palma. Es creen 8 grups de treball.

Taula 1: Particular participatiu/ abordar un tema.

A través de la demanda, una problemàtica, s'actua dins d'un univers, es genera el tema, el treball és de performance, va per proposta. Demanda concreta, pintura orgànica, un tema genèric, com identitat de gènere o mediambiental, les mitologies. Aquests són els temes que sol treballar l'artista, ella proposa, normalment és participatiu, tot i que voldria canviar de dinàmica.

Taula 2: Particular participatiu/ abordar un tema.

La gent té unes inquietuds, quines demandes hi ha? No existeix una demanda com a tal, a vegades es pot provocar. Encara que no sigui clara, no hi ha un altaveu, es va generant, el que es fa té un públic, un mercat d'oferta i demanda, art baix demanda. Hi ha accions que tenen més visibilitat, també l'observació pot detectar necessitats. No hi ha una demanda real, llenguatge publicitari com a tal pot ser subversiu.

Taula 3: No particular, participatiu, dotar d'eines.

(Cas CAC) Des de l'educació, el social i artístic. Nomadisme l'àmbit municipal de Palma, en el fons no té prioritat en l'espai, sinó utilitzar espais. Un exemple podria ser els filipins fent classes d'espanyol a un espai cultural de l'Associació de la Xina de Pere Garau, van utilitzar el lloc. L'actual premissa és no tenir lloc fixo.

Per les activitats, els artistes necessiten un espai? El grup pot demanar el que vulgui, després que es pugui fer o no és un altre tema.

Taula 4: Col·laboratiu, per abordar un tema.

La demanda és intervenir en un espai públic per millorar la cohesió social, a partir d'una intervenció en un espai concret, es pot crear una nova dinàmica per crear comunitat.

Taula 5: Particular, no participatiu, abordar un tema.

Abordar la perifèria, el públic que pugui estar més predisposat, com nins amb necessitats especials, amb malalties, pocs recursos econòmics. Amb recursos humans com: actrius, performers, logística, trobar els espais d'acció. Esperit nòmada, els agrada envair, la sorpresa, en canvi al treballar amb un col·lectiu, els hi agrada ser part del seu context.

Taula 6: no particular, participada, dotar d'eines

Una demanda que parteix d'una necessitat concreta, dotar eines per la salut, com a temàtica. Es crea un mapa dels participants, des d'una perspectiva amplia, des del context de la salut. La necessitat o demanda no ve donada per la gent, sinó des del sistema sanitari. Hi ha una vocació de fer la cultura accessible, els recursos que són de tots haurien i haurien de ser accessibles per tota la ciutadania. La cultura és un actiu en salut, pertànyer a un grup de teatre, de música o de protecció dels menors són hàbits saludables.

Per crear consciència una acció pot ser per visibilitzar les problemàtiques, nomenar-les: turisme, gentrificació, falta de vivenda, part social del disseny de la ciutat, intervenció social o grupal...

Taula 7: Col·laborativa empoderadora comunitària.

Ser positius, fomentar l'intercanvi, d'això s'alimenta la precarietat, "com això t'agrada", tot està per fer, entre el món de l'art institucionalitzat i precaritzat

Es cita el llibre 'El entusiasmo' de Remedios Zafra, que parla sobre la cultura del fer per amor a l'art. Falta una educació més creativa, inclús a l'escola l'assignatura es diu plàstica, no artística.

Dins dels recursos o oportunitats es planteja la creació en procés, fer feina en beta. Els recursos també són humans. DIWO. És difícil accedir a les ajudes, la burocràcia és molt complicada, està molt centrada en les noves tecnologies i no tots hi tenen accés.

La seva experiència o impressió és que l'administració ha d'estar oberta, i que la cultura ha de ser justament la més innovadora, però actualment la innovació "brilla per su ausencia".

A Bello Horizonte, hi ha un pressupost participatiu. Es fa un diagnòstic cultural, els tècnics locals detecten necessitats.

Les Comissions internes a Palma molt estanques: literatura, arts plàstiques, era necessari unes transversals com a gènere o noves economies.

L'administració som nosaltres, el vosaltres, hauria de ser nosaltres.

Taula 8: Particular, participativa, empoderadora.

Des de l'escolta activa, les docents haurien de detectar necessitats. L'objectiu és crear consciència de les problemàtiques de la salut. Aconseguir la participació reverteix en veure continguts no verbalitzats. Les oportunitats de fer feina en xarxa, de forma multidisciplinària i transversalitat tenen limitacions administratives. L'immobilisme, les pors als canvis, el paternalisme, el desconeixement de la realitat.

Fa por la paraula empoderar? Tots ja tenen veu, falta escoltar o deixar un espai per al diàleg.

Hi ha poca confiança en les famílies, des de l'administració hi ha una manca de recursos, poc hàbit participatiu, també a les noves generacions els hi falta una pedagogia més participativa.

Les limitacions laborals de les professores que treballen per projectes, s'han de buscar encletxes per intentar canviar-ho.

Falta implicar professionals, cures del que curen, conciliació.

Següent FASE DE L'EXERCICI. Posada en comú total, quedar amb els temes essencials. Extreure elements en un mapa conceptual, escolta activa. Un representant del grup surt a fer l'anàlisi:

Les temàtiques i demandes realment són els objectius. Fomentar la humanitat amb el diàleg. És important fer un diagnòstic en comunitat, que és empoderar? No tots tenim la mateixa idea, no és igual individualment, que de manera grupal

Hi ha pocs recursos, i sempre estem a l'espera de la subvenció. Les persones també són recursos, l'administració és un limitador. La participació és un procés complex, no es poden fer avaluacions quantitatives. Hi ha por de sortir de l'espai de confort. Presentar projectes és com gimcana. Hi ha convocatòries que queden desertes, perquè no arriben. No val instal·lar-se a la teoria, s'ha de ser positius amb els intercanvis, la diversitat i fer feina en beta és una oportunitat.

Taula 6

Es troben xocs interdepartamentals, es descontrolen els ritmes. La cerca de noves respostes passa per la recerca de noves formes de treball, però les estructures són rígides i ho fan difícil.

Per a què es busquen els artistes? Un projecte de bombes de llavors, imatge útil per expressar la forma de treballar en el social, de disseminació. Residència, per al canvi climàtic el millor és la diversitat de les plantes.

Taula 4

Treball amb associacions, contextos humans i empresaris locals. En un espai públic delimitat, els pares busquen un lloc més agradable, els nins més zona de jocs. Hi ha limitacions econòmiques, la seva idea és crear un punt d'inflexió, metodologies per implicar tota la comunitat en què formi part del procés. Es fan activitats per aconseguir fons, falta que la gent s'adoni, tenen xarxes però sempre cal més impacte. Les administracions no ajuden, però són perseverants davant els "no".

Taula 8

L'objectiu és clar, la creació de xarxa en si, ja és crear benestar comunitari. Falten eines i persones, un equip de mediació per detectar necessitats, tot és comunitat. El paternalisme, la manca de

confiança, la por abandonar zona de confort, i els compartiments estancs entre entitats o administracions són traves constants. La transversalitat és una oportunitat multidireccional.

Taula 1

Ens dirigim a tots els que ens vulguin, tots els públics, centres educatius i associacions, qualsevol lloc on hi hagi molta circulació de gent. Falten recursos, hi ha limitacions legals i falta d'interès. Instrumentalització del treball de l'artista? Ningú ha vingut a interessar-se pel grup en la segona part de l'exercici, per tant, potser no és tan important el que els importa als artistes.

Taula

Hi ha diferents interessos: habilitar espais, treure pràctiques de context. Els objectius són tenir contactes fermes, projectes concrets, donar sentit a les nostres vides i les nostres capacitats. Els problemes són l'ego, la falta d'interès per l'aliè, fer màrqueting, és molt difícil i amb l'exclusió tecnològica, potser cal baixar del nívol.

Taula 6

Els recursos no accessibles per als més vulnerables, on situar a la institució en tot això? Haurien d'estar molt més a prop.

Taula 2

Com es fa el diagnòstic? Es busca generar discursos que es retroalimentin, treballar des de sota, amb educació reglada i no reglada, a espais en correlació, per prendre consciència del tipus de ciutat que volem, i saber de la capacitat transformadora de la mateixa ciutadania.

Hi ha una falta de compromís i professionalitat a l'administració, que viu en un temps propi i aliè. Amb molt de temps l'energia es pot dissoldre, la mateixa disponibilitat i provocar desinterès o apatia. Hi ha recursos públics que no coneixem.

Format mantra: Programa d'accions pel CAC Palma, de la forma més concreta possible

Per concloure amb la jornada del matí es demanen les paraules clau del grup com a forma de reflexió:

Xarxa, diagnòstic, anàlisi, oportunitat, plaça, investigació, connexions, comunitat, energia, riure, il·lusió, empatia, trobada, vertigen, motivar, ansietat, desaparició, comprensió, implicar, respirar, complexitat, iniciativa, sinergia, conciliar

--PAUSA / DINAR--

Tarda

Presentació del grup motor

Des del treball col·lectiu, volem agrair la vostra generositat. En l'etapa de cogestió que estem inventant, buscant nous models, volem transmetre que des de l'experimentació, es fan errades, es creen conflictes, a partir de la idea del laboratori.

Ens reunim a l'espai Rentadors, ara hi haurà pausa, fins al setembre.

Hi ha diferents Comissions: de comunicació, activitats, de jornades i convocatòries.

Tot ha funcionat en un temps rècord, és una manera de treballar en beta.
Els documents que estan redactats, s'han realitzat amb l'ajuda de Bauma.
La gent del grup motor ha anat entrat i sortint, compartint el que cada un sabia.

Com ens comunicam, com ens movem?

Volem trobar línies d'acció concretes, falta trobar el procés per començar.

Hi ha voluntat per fer feina amb la comunitat, per veure qui fa feina amb projectes amb el territori.

El procés s'ha general de forma molt orgànica, aquestes segones jornades són el primer fruit.

El canvi d'espai també ha portat cares noves.

Ara falta unificar una estratègia, també trobar el logo junts, el nom, que tot sigui un en grup, tot i que crear una veu coral és complicat.

Una part fonamental del procés d'acompanyament l'ha fet Bauma.

Intervenció d'Arena de Bauma

En el recorregut temporal, el grup motor va decidir que necessitaven organitzar-se de forma interna, hi va haver una convocatòria, en la qual vam detectar que ens faltava l'experiència de treballar amb grups de creatius, o del món arts plàstiques. Nosaltres venim del treball en grups. El procés es va desenvolupar de març a juny, amb 9 sessions presencials, creant relacions, buscant objectius comuns i les habilitats de les persones.

El procés va ser en espiral, passaren coses més profundes que van revertir en els documents, el pla estratègic i les línies de treball, que són documents vius que han d'anar integrant noves veus.

L'espai va de punt de trobada entre administració i ciutadania. Vam acabar formalment en juny, i per setembre tenim una jornada de revisió i final d'acompanyament.

Grup motor

Haver fet aquest procés d'acompanyament amb Bauma ens ha donat fer aquestes segones jornades, que poden facilitar la connexió amb altres agents creatius, volem que el CAC inclogui noves mirades, intentant trobar punts de connexió amb altres professionals d'altres mons. A tots els hi hem dit que si, valorem molt l'èxit de la convocatòria.

Jordi Boldú ens va dir que "el lloc és la gent", viure en un present del mentrestant. En el present és on es pot activar la ciutat, no cal pensar en un equipament.

Per exemple companyia nacional de ballet d'Escòcia va decidir no tenir seu, per així haver-se de moure.

El primer era una xarxa de relacions, obrir a altres agents d'altres perfils, no artístics. Les inquietuds i afinitats no són comuns, s'estan ajustant. El lloc on tramar, on passin les coses és igual.

Avui és un punt d'inflexió, xerràvem de xerrar amb altra gent entre nosaltres.

-Podem venir de forma intermitent? Sí, és el que fem tots

-Es pot realitzar qualsevol tipus de projecte? Sí, sempre que sigui relacionat amb les arts plàstiques

És un grup horitzontal, la veu serà considerada si hi ha una continuïtat en l'assistència.

Els projectes són en convocatòria oberta. Aquestes fórmules són noves, en Rafel explora com gestionar-les dins l'administració, i comparteix les passes i traves de les intimitats administratives, hi ha un treball de facilitació en el contacte directe, per fer els projectes de forma bidireccional.

Es demana paciència interna a la Regidoria, tantejant els pressupostos municipals de l'Ajuntament de Palma.

És molt important també fer xarxes globals, com la idea bomba de llavors, la feina es pot compartir a altres grups. Es respecta l'autonomia de la feina i la llibertat d'expressió, Sebastià: "no és un procés d'autogestió, l'aspecte tècnic el gestiona en Rafel, en mig any començar el procés, és molt complicat".

-Quina possibilitat hi ha de blindar el procés?

Llorenç "que el projecte segueixi viu, depèn de la salut del mateix projecte. Inclús amb el canvi de poder, podem negociar amb els altres partits de l'oposició per donar continuïtat, per crear un consens, la política és com és..."

-Hi ha fórmules legals per seguir?

"El pressupost és plurianual, si es pot veure un interès en el procés participatiu, veurem que surt i com es pot reforçar des de la part política".

-Quina part és cogestionada, quina autogestionada? Quina és pública, i quines decisions del grup són independents de l'administració?

Si no està formalitzat, això ha d'estar aprovat per la comunitat.

-És un espai? O un projecte de col·laboratiu?

Si l'artista necessita un espai, des de Casa Planas es fomenta la creació i si és necessari es pot arribar a acords, en alguns casos Casa Planas està fent una funció que li correspon a l'administració. No sempre els artistes es poden permetre pagar el lloguer d'un taller.

Si existeix la necessitat o no de fer residències es podrien buscar alternatives. També cada projecte és diferent, hi ha molts d'espais buits o infrautilitzats, es podria crear una nova comissió de cerca d'espais.

Tancaments Txelu

Funcionar des del que és individual al que és col·lectiu per adquirir una perspectiva global. S'ha d'actualitzar el concepte i fixar futurs projectes, a partir d'una cronologia, i seguir el mur de les recomanacions com un mantra. El divendres vam treballar una matriu per entendre projectes organitzats en clau d'objectius. Són elements a tenir en compte en el desenvolupament de projectes.

Que s'ha quedat a la gelera?, és molt inspiradora i és rellevant posar-li data:

-És qualsevol procés artístic empoderador?

-És necessari motivar projectes on la participació no sigui un extra?

-És l'art accessible més enllà dels projectes?

-Creació artística no paternalista.

El darrer exercici: que es queda a la paperera (que és desestima), a la maleta (que es guarda), i fer un termòmetre de 0 a 100.

Termòmetre:

Del 0: ombliguismo, poca concreció, no escolta, negativitat, us veig molt hippys, divorci exprés, la trobada no ha tingut visibilitat al barri.

15%: Seguim en la teoria

30%: No em donis problemes dóna'm solucions

50%: Reinici, no és el meu àmbit, escoltar més

75%: Expressió corporal, tolerància, eines per treballar en grup, nomenem el que és obvi

100%: fer amb el cor, et necessito perquè li dónes sentit als meus actes, processos horitzontals, l'eina perfecta, igualtat

Paperera:

Inseguretats, idees preconcebudes, interessos particulars, por, ni amb tu ni sense tu, la polaritat com única manera de veure, no a les capelletes.

Maleta:

Reconèixer les necessitats i inquietuds, aprendre de la xarxa, posar data a la gelera, cooperar més, contacte entre persones, importància del treball col·lectiu, tenir més clar el que vull fer, definir participació, visió clara d'objectius, possibilitats i vincles, sinergies.

Txelu agraeix la proactivitat del grup, es fa una darrera ronda de paraules

Agraïment, camí, continuïtat, trucam, més jornades, implicació, no estic sol, intencions, resistir, sorpresa, cohesió, esperança, dissensió, temps, compromís, generositat, evolució.

Aplaudiment i agraïment a Txelu.

Fi de les jornades

...